

How do we know that *pikuach nefesh* overrides Shabbat?

1. Shemot 31:16

וּשְׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֵם בְּרִית עוֹלָם.

The Children of Israel shall guard the Sabbath, making the Sabbath an eternal covenant for their generations.

2. Vayikra 18:5

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְנִי בָהֶם אֲנִי יְלֹנֵן.

You shall guard My laws and My rules, by the pursuit of which man shall live: I am Hashem.

3. Talmud, Yoma 85a (Koren translation)

מַגִּיין לַפְּקוּחַ נֶפֶשׁ שְׂדוּחָה אֵת הַשַּׁבָּת?... רַבִּי שְׁמוּעַל בֶּן מִנְסִיא אָמַר: וּשְׁמַרְוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, אָמְרָה תוֹרָה: חָלַל עָלָיו שַׁבַּת אַחַת, כְּדֵי שִׁישְׁמֹר שַׁבָּתוֹת הַרְבֵּה. אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׂמוּאֵל: אִי הוּאִי הַתָּם הוּא אֲמִינָא: דִּידֵי עֲדִיפָא מְדִידָהוּ, וְחֵי בֵהֶם – וְלֹא שִׁימוֹת בֵּהֶם.

From where is it derived that saving a life overrides Shabbat?... Rabbi Shimon ben Menasya said: It is stated: “And the children of Israel shall keep Shabbat...” (Exodus 31:16). The Torah said: Desecrate one Shabbat on his behalf so he will observe many *Shabbatot*. Rav Yehuda said that Shmuel said: If I would have been there, I would have said that my proof is preferable to theirs, [as it states: “You shall keep My statutes and...and live by them” (Leviticus 18:5), and not that he should die by them.

4. Talmud, Chullin 5a (Koren translation)

מִקְבָּלִין קֶרְבָּנוֹת מִפּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל כְּדֵי שִׁיחְזְרוּ בֵּהֶן בְּתִשְׁבוּבָה חוּץ מִן הַמוֹמֵר וּמִנְסַךְ אֶת הַיַּיִן וּמַחֲלֵל שַׁבָּתוֹת בִּפְרֹהֲסִיא.

One accepts offerings from Jewish transgressors so that they will consequently repent, except for the transgressor, one who pours wine as a libation to idolatry, and one who desecrates Shabbat in public.

Don't hesitate!

5. Talmud, Yoma 84b (Koren translation)

וְאִין עוֹשִׂין דְּבָרִים הַלְלוּ לֹא ע"י נְכָרִים וְלֹא ע"י כּוֹתֵיִם אֵלָּא ע"י גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל. תְּנוּ רַבְּנָן: מִפְּקָחִין פְּקוּחַ נֶפֶשׁ בַּשַּׁבָּת וְהַזְרִיז הָרִי זֶה מִשׁוּבָה, וְאִין צָרִיךְ לִיטוֹל רִשׁוּת מִבֵּית דִּין.

And these acts should not be performed by gentiles or Samaritans but should be done by the greatest of the Jewish people. The Sages taught in a *baraita*: One engages in saving a life on Shabbat, and one who is vigilant to do so is praiseworthy. And one need not take permission from a court.

6. Rambam, Mishneh Torah, Laws of Shabbat 2:3 (Moznaim translation)

אָסוּר לְהִתְמַהֵמֵה בְּחִלּוּל שַׁבָּת לְחֹלְהַ שֵׁישׁ בּוֹ סִכָּנָה שְׂגָאָמַר (וּיִקְרָא יַח הַ) "אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם" וְלֹא שִׁימוֹת בָּהֶם. הָא לְמַדְתָּ שֵׁאִין מִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה נִקְמָה בְּעוֹלָם אֲלָא רַחֲמִים וְחֶסֶד וְשְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וְאֵלּוּ הָאִפִּיקוֹרוּסִים שְׂאוּמְרִים שְׂגָה חִלּוּל שַׁבָּת וְאָסוּר עָלֵיהֶן הַפְּתוּב אֹמֵר (יַחְזָקָאֵל כ כה) "גַּם אֲנִי נִתְתִּי לָהֶם חֻקִּים לֹא טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים לֹא יִחִיו בָּהֶם."

It is forbidden to hesitate before transgressing the Sabbath [laws] on behalf of a person who is dangerously ill, as [reflected in the interpretation in the phrase of Leviticus 18:5,] "which a person shall perform to live through them," as "[to live through them]' and not to die through them."

This teaches that the judgments of the Torah do not [bring] vengeance to the world, but rather bring mercy, kindness, and peace to the world. Concerning those non-believers who say that [administering such treatment] constitutes a violation of the Sabbath and is forbidden, one may apply the verse [Ezekiel 20:25]: "[As punishment,] I gave them harmful laws and judgments through which they cannot live."

7. Rabbi Joseph B. Soloveitchik, Halakhic Man, p. 34 (Kaplan translation)

Maimonides, that master of conciseness, deviated from his regular manner and treated this issue with great elaborateness... The teachings of the Torah do not oppose the laws of life and reality, for were they to clash with this world and were they to negate the value of concrete, physiological-biological existence, then they would contain not mercy, lovingkindness, and peace but vengeance and wrath.

Categories of illness

8. Shulchan Aruch, Orach Chaim 329:1-6 (Wikisource translation)

מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא אסור לעשות לו שום רפואה ואפ"י ע"י עכו"ם גזירה משום שחיקת סמנים.
Someone who has a mere bad feeling, but he strengthens himself and walks around like a healthy person, it is forbidden to do any healing for him, even by non-Jews, because of grinding spices [lest one grind spices for medicine].

מי שיש לו חולי של סכנה מצוה לחלל עליו את השבת והזריז הרי זה משובח והשואל הרי זה שופך דמים.
For someone who has a dangerous illness, it is a commandment to break Shabbat for him. One who hurries to do this is praised. One who asks about this is a murderer.

כל מכה של חלל דהיינו מהשינים ולפנים ושינים עצמם בכלל מחללין עליה את השבת ודוקא שנתקלקל א' מהאיברים הפנימים מחמת מכה או בועה וכיוצא בזה אבל מיחושים אין נקראים מכה: הגה מיהו מי שחושש בשינו ומצטער עליו להוציאו אומר לעכו"ם להוציאו (ב"י בשם אורחות חיים ואסור והיתר וארוך).

For every internal sore, which is from the teeth inwards including the teeth, Shabbat should be broken. This is specifically when one of the internal organs is damaged from some sort of wound or the like, but general pains are not referred to as wounds. Rama: However, if someone has problems with his teeth and it pains him, he can ask a non-Jew to remove the tooth (Beit Yosef in the name of Orchot Chaim and Issur v'Heter Ha'Aroch).

מכה של חלל אינה צריכה אומד שאפ"י אין שם בקיאים וחולה אינו אומר כלום עושים לו כל שרגילים לעשות לו בחול אבל כשיודעים ומכירים באותו חולי שממתין ואין צריך חילול אסור לחלל עליו אע"פ שהיא מכה של חלל.

An internal injury does not require an [expert] appraisal, so even if there are no experts there, and the sick person does not say anything, they do for him as they would be accustomed to do for him on a weekday. But when they know and recognize that the particular illness can wait and does not require [Sabbath] desecration, it is forbidden to desecrate over it even though it is an internal injury.

מכה שאינה של חלל נשאלין בבקי ובחולה ואין מחללין עליו שבת עד שיאמר אחד מהם שהוא צריך לחילול או שיעשה אצל א' מהם סכנת נפשות (וע"ל סי' תרי"ח).

An injury that is not internal, they ask an expert and the sick person, and they do not desecrate the Sabbath until one of them says he needs desecration, that it is by [i.e., according to] one of them life threatening (and see below, Siman 618).

מכה שעל גב היד וגב הרגל וכן מי שבלע עלוקה וכן מי שנשכו כלב שוטה או א' מזוחלי עפר הממיתים אפילו ספק אם ממית אם לאו הרי הם כמכה של חלל.

A wound that is on the back of the hand and the back of the foot, and so someone who swallowed a leech, and so someone who was bitten by a rabid dog, or one of the deadly crawling animals, even if it is a doubt as to whether it is deadly or not, it is like an internal injury.

9. Shulchan Aruch, Orach Chaim 329:17 (Wikisource translation)

חולה שנפל מחמת חלי למשכב ואין בו סכנה הגה או שיש לו מיחוש שמצטער וחלה ממנו כל גופו שאז אע"פ שהולך כנפל למשכב דמי אומרים לעכו"ם לעשות לו רפואה אבל אין מחללין עליו את השבת באיסור דאורייתא אפ"י יש בו סכנת אבר ויש אומרים שאם יש בו סכנת אבר עושין ואם אין בו סכנת אבר אין עושין ויש אומרים שאם אין בו סכנת אבר עושין בשינוי ואם יש בו סכנת אבר עושין בלא שינוי ויש אומרים אפ"י יש בו סכנת אבר אין עושין לו דבר שהיא נסמך למלאכה דאורייתא ודברים שאין בהם סמך מלאכה עושין אפ"י אין בו סכנת אבר ודברי הסברא השלישית נראין.

A sick person who is in bed with his illness but is not in danger Rama: Or if he has a pain that is bothering him and his whole body pains him, even if he still walks, he is similar to someone bedridden, we tell a non-Jew to provide medical treatment, but we do not violate biblical Shabbat prohibitions even if he has an endangered body part.

Regarding a Jew actively breaking a rabbinic prohibition, there are some who allow it even if he does not have an endangered body part. There are those who say that if he has an endangered body part we break and if he doesn't, we do not break. There are those who say that if he doesn't have an endangered body part, we desecrate with a slight change, and if he has an endangered body part, we break without a change.

And there are those who say that even if he has an endangered body part, we do not break any prohibition that is related to a biblically forbidden labor, and things that have no connection, we do even if he does not have an endangered body part. This third position is right.

Doubtful *pikuach nefesh*

10. Mishnah, Yoma 83a (VBM translation)

נְעוּד אָמַר רַבִּי מַתִּיָּא בֶן חֶרְשׁ: הַחֹשֶׁשׁ בְּגֵרוֹנוֹ, מִטִּילִין לוֹ סַם בְּתוֹךְ פִּי בַשַּׁבָּת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא סָפֵק נְפִשׁוֹת, וְכָל סָפֵק נְפִשׁוֹת דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת. מִי שֶׁנִּפְלָה עָלָיו מַפְלֵת, סָפֵק הוּא שֶׁסָּפֵק אֵינּוּ שָׁם, סָפֵק חַי סָפֵק מֵת...מִפְּקָחִין עָלָיו אֶת הַגָּל. מִצָּאוּהוּ חַי, מִפְּקָחִין עָלָיו. וְאִם מֵת, יִנְיָחוּהוּ.

R. Matiya ben Charash says: Someone who has a pain in his throat - we cast medicine into his mouth on *Shabbat*, because it is an uncertain [danger to] life, and every [instance of] uncertain [danger to] life sets aside *Shabbat*. A person upon whom a building has collapsed, and there exists a doubt whether he is there or not there, whether he is alive or dead... – we remove the debris for his sake. If they found him dead, they should leave him.

Advocating for a COVID patient on Shabbat

11. Rabbi Hershel Schachter, Piskei Corona #29, YUTorah.org

דבר ידוע, שכעת שבת-החולים מלאים על כל גדותם, ואין מספיק רופאים ואחיות לטפל בכולם כדבעי, וגם אין מרשים לבני המשפחה להשאיר שם בבית החולים, וגם סכנה היא להם להמצא שם, שאם יתקשר רופא (או כמה רופאים) ממשפחת החולה אל ביה"ח, וידבר עם הרופא דשמה או עם האחיות, ולזרזם לטפל בחולה מסויים, שיש יותר אפשרות שכן יעשו, וממילא יש קצת יותר אפשרות שיחיה החולה ההוא וישאר בחיים, ומבואר בגמ', שאפילו בס"ס של אפשרות של פקו"נ מחללים את השבת, וכן מן הנכון לעשות, לסדר שכמה רופאים ממשפחתו (או מידידי) יתקשרו דרך הטלפון לרופא (או לאחיות) מביה"ח, לא רק בחול, אלא אפילו בשבת וביו"ט.

Often, a patient's chances for survival are significantly increased when someone is advocating on their behalf, especially if this advocate is himself a doctor or medical professional. In the current situation, family members are usually not allowed in the hospital, both due to overcrowding and to concerns about their own safety. The halacha is that we violate the laws of Shabbos even if there is only a slight chance that it will save a life. If family members - especially medical workers - would call the doctors or nurses tending to their loved ones to check in and to discuss the situation, it may lead to greater care and concern for the patient, thus increasing the chances of survival. Therefore, the family should arrange that these communications be made, even on Shabbos and Yom Tov, in order to advocate for the patient in the hospital.

Driving home a discharged patient

12. Rabbi Hershel Schachter, Piskei Corona #6, YUTorah.org

אחד מהקהילה אושפז בביה"ח מפני שחלה במחלת הקורונה"א, והיום שכ"כ חולים יש, אין מניחים לחולים להשאיר בביה"ח עד שיבריאו, אלא משמרגישים שהתחילו להתרפא, כבר שולחים אותם הביתה, ובעינין שאחד ממשפחתו יבוא ויקח אותו הביתה. וביום החמישי הודיעו למשפחה שקיימת אפשרות שיפטרם מביה"ח ביום השבת, ולא שייך כלל שישאר אחד מבני המשפחה שמה בביה"ח או בסמוך לו מע"ש, וגם סכנה הוא לנסוע בטקסי או באובע"ר כי קיימת אפשרות שהנסוע הקודם מילא את המכונית בחידקים מהמחלה הממארת, ואין עצה אלא שאחד מבני ביתו יסע בשבת במכונית שלו (שיודע בו שאין בה המחלה הנ"ל) ויביאנו הביתה, דלא שייך שישארו שמה בביה"ח עד מוצ"ש, כי בתי החולים כעת - המה המקומות הכי מנוגעים, ונראה פשוט שספק סכנ"פ הוא, ובלית ברירה מותר ומחוייב הוא בן-המשפחה לחלל את השבת ע"מ להביא את החולה בהזרה לביתו, וכל מאי דאפשר לשנויי משנינו, ויפתח את ענג'ין המכונית בהכנסת המפתח בידו השמאלית. וכעת שבהרבה מהמכוניות החדשות לא מכניסים שום מפתח אלא לוחצים על כפתור, וע"פ פשוט יש מקום לומר שללחוץ באצבע מהיד השמאלית איננו כ"כ שינוי, יש לייעץ שילחוץ על הכפתור לא בראש האצבע כרגיל אלא בנאק"ל (knuckle), וכשצריך לסגור את הענג'ין יש לעשות ע"י שינוי, דפתיחת הענג'ין מסתמא מהווה מלאכת הבערה (כתשו' חכם עובדיה ז"ל), ובסגירתו - מכבה, אבל אין כאן פחם בכלל, וממילא אינה אלא דרבנן (כנזכר בגמ' לענין מכבה גחלת של מתכת), ומה שעושה ע"י שינוי, משווהו לשבות דשבות, דבמקום הפסד מרובה וצורך גדול מאד מקובל להיתירא. וכן הוה"נ למי שישתחרר מביה"ח ביו"ט של פסח, כן מן ההכרח לעשות.

During the current Coronavirus epidemic, a person who was discharged from the hospital on Shabbos or Yom Tov may return home since it is not advisable to remain in the hospital longer than necessary. Since it is potentially dangerous for the patient to get into a taxi or an Uber, a family member may drive on Shabbos to bring the patient home. However, every attempt must be made to minimize the amount of chilul Shabbos involved whenever possible. This means the car should be turned on with a shinui (in an unusual fashion) by turning the key with one's weaker hand, or by pressing the button with one's knuckle.

When turning off the engine, it should also be done with a shinui. Additionally, a shinui should be used when opening and closing the car door. However, a shinui or any deviation from safe driving practices should never be used in the actual operation and driving of the car.

Preventative pikuach nefesh?

13. Rabbi Hershel Schachter, Piskei Corona #26, YUTorah.org

הרופאים והאחיות שחוזרים לביתם בשבת, מן הנכון שיתקלחו תיכף, כי הם היו ממש במקום הסכנה (בביה"ח) כל היום, ומסתברא שאם קשה להם מאד להתקלח במים קרים, שיש מקום להתיר להם לפתוח את ברז המים החמים כלאח"י, דבשו"ע (שכ"ח סי"ז) הרי נפסק שהלכה כדעה השלישית, והיא שיטת הרמב"ן, והוא ז"ל כתב בפירושו בתוה"א שאף מלאכה דאורייתא מותרת ע"י שינוי אף במקום חולה שאב"ס (עמש"כ בזה באורך בארץ הצבי עמ' נ"ב) וכ"ש כאן - למנוע מחשש סכנ"פ. כלומר, בחולה שיש"ס אנו מתירים אפילו מלאכות דאורייתא, ולדעת המ"מ (פ"ב שבת הי"ד) מתירים אפילו כל צרכיו, וכן ה"י הפסק המקובל בוואלאז'ין [כמובא בהעמק שאלה של הנצי"ב], וכן היה פוסק הגר"ח [כמובא בחי' הגרי"ז על הרמב"ם הל' שביית עשור]. ובמשנ"ב בבה"ל (סי' שכ"ח סע' ד') האריך בזה והסיק שאין להתיר כל צרכיו אלא בא"י דרבנן. והנה בחולה שאב"ס פשיטא שאין להתיר שום אי' דאורייתא, אלא רק גזרות דרבנן [ולא אפילו מלאכות דרבנן, עי' ס' ארץ הצבי הנ"ל]. ובזה דנו הראשונים אם יש להתיר בחולה אף שאב"ס כלצרכיו בגזרות, [עיין מאירילמס' שבת דף כט, ובס' אמרי בינה]. ויש מקום לחלק לשני הכיוונים, די"ל (א) דאפילו המ"מ רק הקיל בחולה שיב"ס, דחמיר מצבו טפי, ולאידך גיסא י"ל (ב) דאפילו לפי המשנ"ב הסובר שלא נכון להקל במלאכה דאו' (עבור כל צרכיו) - אך בדינים דרב' כן הקיל, וה"נ בחולה שאב"ס, שכל המדובר הוא אך בדינים דרבנן. והנה קולת המ"מ רק היתה במי שהוא כבר חולה שיב"ס, אבל בכריא החושש שמא יסתכן, שמה לא התיר (ועפ"י החילוק יישב הגרי"ז את כל קושיות המשנ"ב נגד המ"מ). וממילא יש מקום לומר שהרופא (או האחיות) החוזר לביתו בשבת מביה"ח, וחושש שמא יסתכן, ורוצה להתקלח, ובימות החול בודאי ה' מתקלח בחמין ולא במים צוננים קרים, ובשבת אם יחמם את המים באופן של כלאח"י, יש מקום לצדד להקל מטעם כל צרכיו, ואפילו לדעת המחמירים בכל צרכיו בדרבנן עבור חולה שאב"ס, יש מקום לחלק ולומר שהוא מותר לכריא החושש שלא יסתכן - בדרבנן, ואולי אפילו במלאכה דרבנן, ולא רק בגזרות דרבנן. ואם נקבל קולא זו, י"ל שיהי' מותר להתקלח לא רק במים שהם פחות מאשר פושרים, (שרק הכניסו מקצת מים חמים כדי להסיר את הקרירות), אלא אפילו בפושרים - ג"כ יהיה מותר, דרחיצה בחמין היא רק בבחינת גזרה, וכל הגזרות מותרות עבור חולה שאב"ס, וכ"ש ברצוה למנוע א"ע מלהסתכן, שלכאורה ק"ו הוא. אכן אם מספיק לו להסיר את הקרירות, מדוע ניקל לו להתקלח בפושרים. וכן בודאי י"ל, דאם מספיק לו להתקלח במים צוננים, מה לנו להקל לעשות מלאכת בישול המים באופן של כלאח"י.

Doctors and nurses returning home from the hospital on Yom Tov may take a shower in water which is lukewarm or even hot. This can be permitted for doctors and nurses returning home on Shabbos as well, provided that they turn on the hot water in an unusual fashion, (with a shinui), by using the back of the hand or the elbow.

Calling one who is in isolation on Shabbat

14. Rabbi Hershel Schachter, Piskei Corona #2, YUTorah.org

מי שלפי דעת הרופאים וחוקי הממשלה חייב להישאר בבידוד במשך היום טוב, אך הוא חולה הסובל מדיכאון או מחלת נפש אחרת עד כדי כך שדעת הרופאים שמכירים את מצבו מסכימים שיש מקום להסתפק שאם הוא ילך במשך כל היום טוב בלי לדבר או לשוחח עם בני משפחתו שהוא יהיה בסכנת נפשות ממש, ויש חשש שמא יאבד את עצמו לדעת ר"ל, אז הרי בני משפחתו מותרים והידיים להתקשר אליו על הטלפון באמצע היום טוב, או אפילו להניח את האינטרנט פתוח עמו במשך היום טוב כדי לחזק את רוחו ולבדוק אחר מצבו, [וראה בס' בעקבי הצאן (סי' ט' אות י')]. ובתשו' אגרות משה (ח"א אה"ע"ז סי' ס"ה) הוכיח מדברי רש"י לתענית (כב:): ד"ה מפני רוח רעה, ששגעון דינו כסכנת נפשות כשקיימת אפשרות שיטבע בנהר או יפול וימות. ורבנו הגרי"ד סולובייצ'יק ז"ל אמר בשם זקנו הגר"ח ז"ל, דאפילו כשאין שם חשש זה, להציל משגעון גרידא דינו כסכנת נפשות, שחשש שגעון דינו כסכנת כל הגוף, וא"כ כל היכא שיש חשש שגעון אמיתי ג"כ יש להתיר בכל הנ"ל, [וראה בס' נפש הרב (עמ' רט"ז) ובס' בעקבי הצאן (סי' י' אות ה')]. וכל חולה, שהרופאים חוששים שמא יתחזק חליו במשך היום טוב ויתפתח מצבו להיות ספק סכנה, ג"כ מותרים והידיים בני משפחתו להתקשר אליו לבדוק אם הוא צריך עזרה או טיפול רפואי.

If the government or a physician has decided that an individual must remain in isolation over the course of Yom Tov and this individual has a psychological condition where physicians who know this patient have determined that there is a possibility that this person being alone over the course of Yom Tov would be in a situation of pikuach nefesh (possible suicide) if the individual was not able to communicate or speak with family members, then the family members must reach out to this person over Yom Tov to speak on the phone or use the internet by leaving a connection open from before Yom Tov. Rav Moshe Feinstein has decided that, in certain circumstances, psychological danger is considered life-threatening.

Rabbi Soloveitchik went further and noted, in the name of his grandfather Rav Chaim Soloveitchik, that even if there is a concern that someone will lose his or her mind even if their life is not in danger, that too is considered a case of Pikuach Nefashos. If a person is physically ill and alone and the physicians have determined that there is a possibility of the condition deteriorating further to a point of being life threatening, then the family must remain in contact using electronic devices with that person over the course of Yom Tov in order to check on the person's well being.

Medical research on Shabbat?

15. Rabbi Yechezkel Landau, Noda BiYehudah Tinyana, Yoreh Deah 210 (VBM translation)

...במעשה שאירע שם באחד שחלה בחולי האבן בכיסו והרופאים חתכו כדרכם בעסק רפואה במכה כזו ולא עלתה לו תרופה ומת ונשאלו שם חכמי העיר אם מותר לחתוך בגוף המת במקום הזה כדי לראות במופת שורש המכה הזאת כדי להתלמד מזה בהנהגת הרופאים מכאן ולהבא אם יקרה מקרה כזה שידעו איך יתנהגו בענין החיתוך הצריך לרפואה ושלא להרבות בחיתוך כדי למעט בסכנת החיתוך אם יש בזה איסור משום דאית ביה ניוול ובזיון להמת הזה או אם מותר משום דאית מיניה הצלת נפשות להבא... אבל אני תמה הלא אם זה יקרא אפילו ספק הצלת נפשות א"כ למה לכם כל הפלפול והלא זה הוא דין ערוך ומפורש שאפילו ספק דוחה שבת החמורה... ואמנם כ"ז ביש ספק סכנת נפשות לפנינו כגון חולה או נפילת גל... אבל בנדון דידן אין כאן שום חולה הצריך לזה רק שרוצים ללמוד חכמה זו אולי יזדמן חולה שיהיה צריך לזה ודאי דלא דחינן משום חששא קלה זו שום איסור תורה או אפילו איסור דרבנן שאם אתה קורא לחששא זו ספק נפשות א"כ יהיה כל מלאכת הרפואות שחיקת ובישול סמנים והכנת כלי איזמל להקזה מותר בשבת שמא יזדמן היום או בלילה חולה שיהיה צורך לזה ולחלק בין חששא לזמן קרוב לחששא לזמן רחוק קשה לחלק...

...Concerning an incident that occurred there involving a patient suffering from gall stones, whose doctors performed surgery following common medical practice, but the surgery was unsuccessful and he died. The halakhic authorities of the city were asked whether it was permissible to dissect the corpse in that area, in order to obtain a clear view of the source of the disease. [This was all] in order to acquire medical knowledge for the future, should such a case occur again; that they should know how to perform the surgery, and thus avoid the danger of unnecessary incisions. Is this forbidden because it involves disfiguring and disgracing the corpse, or is it permitted because it will lead to the saving of lives in the future?...

I am astonished. If this is called even uncertain *piku'ach nefesh*, then why all the discussion? Surely this is governed by the explicit ruling that even uncertain *piku'ach nefesh* sets aside the stringent laws of *Shabbat*... However, all this applies when we have before us a case of uncertain danger to life; e.g., a sick patient or a collapsed wall... But in the case under discussion, there is no patient that needs this [now]. The only reason they wish to acquire this knowledge is that perhaps there will be a patient who will need it. We may certainly not set aside a Torah prohibition or even a rabbinic prohibition because of this unlikely concern. For if you consider such a concern uncertain *piku'ach nefesh*, then all preparations of medications – grinding and cooking medicines, preparing a scalpel for blood-letting – should be permitted on *Shabbat*, for perhaps a sick person will arrive today or tonight and he will need it. And it is difficult to distinguish between a concern that is near in time and one that is far-off.

16. Rabbi Moshe Sofer, Chatam Sofer, Yoreh Deah 336 (VBM translation)

ולפ"ז אי היה לפנינו חולה שיש לו מכה כיוצא בה ורוצים לנתח המת הלז לרפואתו של זה קרוב לוודאי דמותר.

According to this, if there were before us a patient with a similar disease, and we would wish to perform an autopsy on the corpse in order to cure the patient, it would almost certainly be permissible.

17. Rabbi Avraham Yeshayah Karelitz, Chazon Ish, Yoreh Deah 208:7

ואין החילוק בין איתא קמן לליתא קמן, אלא אם מצוי הדבר... אלא לא מקרי ספק פ"נ בדברים עתידיים שבהוה אין להם כל זכר, ובאמת שאין אנו בקיאים בעתידות ופעמים שמה שחשבונם להצלה מתהפך לרועץ, והלכך אין דנים בשביל עתידות רחוקות.

The difference is not between there being a sick person before us and there not being a sick person before us, but whether it is common... Rather, we do not include in the category of uncertain *pikuach nefesh* future possibilities that have no basis in the present. And in fact we are not experts on the future. There are times that things we thought would save lives turn into a stumbling block. Therefore we do not consider things in the distant future.

18. Rabbi Asher Weiss (Letter from 5 Sivan 5780)

אך לענ"ד נראה טפי שאכן חידשו הנודע ביהודה והחתם סופר יסוד גדול בדיני פיקוח נפש שהצלה עתידית ופיתוח תרופות וטכניקת וכדו' אינם בכלל פיקוח נפש לדחות איסורים, דלא נצטוונו אלא להציל נפשות באמצעים שבידינו ולא נצטוונו לפתח יכולת להציל נפשות בעתיד, אלא שיוצר האדם הטביע בטבע האדם את השאיפה להתקדם ולחקור עתידות בכל תחום מדעי, ובודאי בתחום הרפואה וטבע זה ברכה מרובה יש בו, אך אין בו מצוה ובודאי לא חיוב, ומשום כן אינו דוחה איסורים. ולפי זה נראה שהוא הדין בנידון דידן, אך באמת יש לדון דכיון שמדובר במחלה המשתוללת בכל העולם וכבר מתו מאות אלפים בכל מדינות העולם ובתוכם אלפים מבני עמנו רח"ל, ואף הבריאים בחזקת סכנה הרי זה כאילו חולה בפנינו ובודאי מצווים אנו לעשות כל שבידינו על מנת להציל ולהגן על אחינו בני ישראל. ועוד דכבר ביארתי במק"א דהיכא שקרוב לודאי שיש בידינו להציל נפשות אף כשאין לא חיוב ולא מצוה מ"מ פיקוח נפש דוחה שבת, וראיה לדבר ממה שכתבו התוס' (ב"מ קי"ד ע"ב ד"ה א"ל) שאליהו הנביא טימא עצמו להחיות את בן הצרפית והלא כהן היה, ותירצו שבטוח היה שיחיהו ופיקוח נפש דוחה טומאת כהנים, ואף שפשוט שאין כל מצוה להחיות את המת, מ"מ במקום שאין מדובר בספק אלא בודאי שיוכל להחיותו הוי בכלל פיקוח נפש לדחות אף איסור דאורייתא. ויש לדון לפי זה בנידון דידן שקרוב לודאי שמחקר זה אכן יביא להצלת נפשות. אמנם על אף כל הנ"ל שכתבתי לפלפולא של תורה, נראה שאין להקל בנידון דידן, דהלא עשרות אם לא מאות מוסדות רפואיים ומכוני מחקר עובדים ללא לאות כדי לפתח חיסון זה, ולדעת כולם יעברו עוד חדשים במקרה הטוב עד שהחיסון יהיה מוכן לעשות בו שימוש נרחב, וכמה רחוק לומר שעבודתו של יהודי דידן בשבת חיונית לפיקוח נפש, וכי כל החוקרים הגויים העובדים בתחום זה לא יקחו לעצמם ימי חופש להנות עם משפחותיהם, וזה טבעו ודרכו של המחקר, אף במי משבר, ואי אפשר להם לבני אדם לעבוד ללא כל הפסקה, ובמקום לעבוד בשבת קודש שיקדים עוד שעה ושעתיים לעבודה בימות החול. תמצית דברינו מכיון שמדובר במחקר עולמי רב מוקדי שאי אפשר כלל לקצוב זמן להשלמתו, אין להגדיר את העבודה בשבת כפיקוח נפש, ואין מקום להקל בזה. כך נראה לענ"ד להלכה.